

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 5. Quod mortificationis exercitio imitemur Christum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

milius, sed diuturnitate molestius. Qui-
bus verbis s. Bernardus perspicue o-
stendit quanti facienda sit mortifica-
tio, vt quæ etiam cum Martyrio me-
ruerit comparari.

CAPVT V.

Quod exercitio mortificationis im-
itemur Christum.

AD complectendum mortifica-
tionis exercitium, non solum
permouere nos debet primari-
us eius finis, de quo hactenus egimus,
vt videlicet simus Deo gratiores, sed
etiam quod eo sanctissimam Christi
D.N. vitam moresque exprimamus, &
imitemur. Omne siquidem hominis
Christiani bonum, perfectio, gloria, fru-
ctus, solatiumque consistit in imitan-
do communi & supremo Domino,
quemadmodum confitetur Ecclesia- *Eccl. 23.*
sticus his verbis. *Nihil melius est, quæ-*
timor Dei, & nihil dulcius, quam re-
spicere in mandatis Domini. Gloria
magna est sequi Dominum: longitudo
anim dierum assumatur ab eo. Iam au-
tem constat, vt alibi monuimus, vni-
uersam Domini vitam in carne morta-
li fuisse perpetuam crucem, & cõtinu-

205 TRACTATUS DE SVI

am mortificationem: nam ab omni-
bus mundi illecebris & delicijs absti-
nebat, nec à superfluis modò, sed etiã
à necessarijs. ijs tã ùm contentus, quę
ad cõseruandam vitam, & ad retinen-
dam consuetudinem viuendi homi-
num pertinebant. Volantarias quoque
pœnas & affectiones assumebat, nul-
las refugiens huius sæculi contumelias
& opprobria, vt testatur & postulat
dum ad imitandum hunc dominum

Rom. 15.

nos hortatur. *Debemus, inquit, fieri
firmiores imbecillitates infirmiorum
stixere, & non nobis placere. Vnusquisque
vestrum placeat proximo suo in bonum
ad edificationem. Etenim Christus non
sibi placuit, sed, sicut scriptum est, im-
peria improperantium tibi ceciderunt
super me.*

Isa. 95.

super me.

Homines optant assimilari Christo
in immortalitate, potentia, pulchritudine,
gloria & honore quam habet in sessione
ad dexteram Dei Patris. Sed hæc non est
imitatio, quæ à nobis exigitur, sed potius
præsumptio, quæ à Deo exigitur. Certè
nunc velle assimilari Christo in ijs quæ
spectant ad eius naturam

riam, non est aliud, quàm patere consi-
 lio ab antiquo serpente olim primis
 nostris parentibus dato, cum diceret. *Gen. 3.*
Eritis sicut Dij, scientes bonum & ma-
lum, qua ratione non peruenitur ad si-
 militudinem Dei, sed potius ruitur in
 omnium miserationum abyssum. Imita-
 tio Christi, quæ nunc postulatur à
 nobis, tota posita est in mortificatione
 sui, hoc est in propria voluntate abne-
 gada, cupiditatibus frangendis, fugien-
 dis voluptatibus huius sæculi, & peccatis
 ac iniurijs vltro complectendis. Atque
 hæc est via rectissima pertingendi ad
 imitationem & similitudinem Chri-
 sti gloriæ. Nam teste Apostolo Paulo,
Com. 8.
si compassi ei fuerimus, & conglorifica-
bimur, & si sustinuerimus eum, & 2. Tim. 2.
conregnabimus. Nec aliud postulat a-
 mor, quem huic Domino debemus.
 Qui enim vehementer quempiam a-
 mat, amat quoque ea quæ illi pergra-
 ta nouit, quoque amplius sunt eius
 naturæ & conditioni aduersa, hoc a-
 morem suum efficacius declarat. Nã
 si ab amico inuiteris ad lautum & ex-
 quisitum conuiuium, & libenter te eo
 frui ostendas, non eo declaras singu-
 larem

larem in amicum amorem: Sed si in-
 uitet te ad iter secum hyberno celo su-
 sciendū difficile & periculosum, nec
 reuertas, sed alacri animo in gratiā illius
 acceptes, tūc vero & syntero amore te
 eum prosequi declaras. Aperiant hic
 oculos fideles veri, quorum felicità
 est in amando Christo: ut ad hanc simi-
 litudinē expendāt veritatē puritatem
 quæ sui amoris: Qui desiderant accu-
 bere cæcæ Christi in regno Patris, qui
 anhelant ad gloriæ eius thesauros, qui
 afficiuntur ad illum, dū solatio spiri-
 tuali & pace interna fruuntur, non osten-
 dunt se vero & germano caritatis a-
 more in illum ferri: sed qui sponte pro-
 pter ipsum se spoliant corporalibus co-
 modis vestium, lecti, victus, qui absti-
 nent à ludis, hominum huius mundi
 consuetudinem fugiunt, qui gaudent
 ieiunijs, disciplinis, ministerio pauper-
 um, elemosinis, caritatis operibus
 erga inimicos, salutatione eorū à qui-
 bus offensi sunt, hi, inquā, clara & pec-
 spicua sinceri in Christum amoris ar-
 gumenta præbent. Hoc veri amato-
 ris pectus detexit Apostolus, cum scri-
 psit. *Vos inquit amen existimo omnia de-*
trimit

MORTIFICATIONE. 208

trimentum esse propter eminentem sciē-
tiam Iesu Christi Domini mei: propter
quem omnia detrimentum feci. Et ar-
bitror ut stercore, ut Christum lucrifa-
ciam. Vocat omnia stercore, quæ un-
que eum à vero amore Christi pote-
rant abstrahere.

Idem postulat à nobis ratio, leges-
que omnes, quæ præcipiunt, ut mem-
bra suam caput sectentur, illique in
omnibus se conforment, Cum ergo
Christus sit caput nostrum, & caput
tantę dignitatis & maiestatis, cui om-
ne genu cælestiū & terrestrium flecti-
tur; nos autem eius membra, merito
nos illi conformare debemus. Fuit co-
ronatus spinis, colaphis percussus,
sputis oblitus, felle potatus, ne-
plus æquo honores huius sæculi ca-
ducos aucupemur, ut libenter car-
nis commodis & illecebris renuncie-
mus, ac pænitentias aliquas & mor-
tificationes inclinationi naturæ no-
stræ corruptæ contrarias spontè cum
Christo amplectamur. Non aliud po-
stulat fides, quam omnes clientes
suis Dominis debent, nempe ut
non velint maiorem sibi honorem

K ↗ deferti,

1. Reg. 15.

deferri, quàm suo Regi, vt milites non
 quærant maioribus frui commodis
 quàm belli Duces. In Regum historia
 legimus Regem Dauidem, cum eum
 persequeretur filius Absalon, Hiero-
 solymis pedibus suis egressum, deinde
 vero nudis pedibus & aperto capite
 lachrymantem oliuam ascendisse. Vbi scriptura diuina signatè
 annouit similiter ad imitandum. Re-
 gem, factum ab omnibus seruis regis
 totoque exercitu. Ratio siquidem illis
 dictabat ob fidem & clientelam, quam
 Domino suo debebant, Rege humili-
 ante & affligente se, ipsos quoque de-
 bere se humiliare & affligere, & Re-
 ge nudis pedibus, apertoque capite in-
 cedente, non cõuenire, vt ipsi equites
 & operto capite sequerentur, & denique
 rege plangente, ipsi riderent.

2. Reg. 11.

Bonus Vrias miles ioab belli ducis
 cum à Rege Dauide è castris euocatus
 iussus esset domum concedere, lauari
 pedes, cibo regio vti, & thori coniuga-
 lis quiete frui, non putauit tamen li-
 citis his commodis sibi fruendum, sed
 ante portam regiam, vt apparet, hu-
 mi excubuit. Causamque facti deinde
 per-

MORTIFICATIONE. 210

percunctante Rege respondit. Arca
Dei & Israel & Iuda habitant in pa-
pilonibus, & dominus meus Ioab, &
serui Domini mei super facie terra ma-
nent, & ego ingrediar domum meam,
ut comedam & bibam, & dormiam cum
uxore mea: per salutem tuam, & per
salutem anima mea non faciam rem
hanc.

FVLGOSVS refert Catonem minorē *Lib. 4. c. 3.*
belli imperatorem cum grauissima li-
ti cum toto exercitu in Lybicus arenis
summo cæli æstu affligeretur, illi que
pauillum aquæ in galea à milite affer-
retur, manu quidē eam excepisse, sed
mox in somniam conspectu in terram
abiecisse, ne solus solatio, quod alijs
communicare non poterat, frueretur.
Hæc Ducis mortificatio animum in-
iecit militibus fortiter & cōstanter de-
inceps sitim quantumuis diuturnam
sustinendi. Quod si ad imitandos Re-
ges & belli Imperatores, à quibus exi-
gua quædam commoda sperantur, se
homines mortificant, & multis sola-
tijijs delicijs que se priuant, quod existi-
ment id fidem, quam illis debent, po-
stulare, quanto æquius ad imitandum
K 5 Chri-

211 TRACTATUS DE VERA

Christū Regem cælorū; & vitę Ducē,
nos mortificamus, inordinatas animi
cupiditates coercēdo, corpusq; nostrū
peccato subiectū exercēdo in toleratio
ne pænarū quas meruit, vt Christo si
miles efficiamur in vita & cruce. Si rex
aliquis terrenus veste natiui coloris se
indueret, quem Principum virorum
puderet vti simili amictu: & si ad ab
luendos mendici pedes se demitteret,
quis nobilū aulicorū simile defugeret
officiū? O Rex glorię, quam iustum
est, vt nō reformidemus nos exercere
in paupertate, alijsq; officijs humilib',
postquā tu te in illis exercuisti: & am
plecti ludibria hominum & iniurias,
postquā tu tā opere eas es complexus,
Felicis certē & beati sunt illi, qui ad im
itandum Christū se mortificāt. hoc
enim studio nō obscure declarāt (quā
tū in hac vita conijci potest,) se esse in
numero eorū, qui à cōstitutione mun
di à Deo electi & prędestinati sunt ad
vitam æternam, cum ab Apostolo, per
cuius os Christus ipse locutus est, scri
ptum sit. *Quos Deus ab æterno prædes
tinat, hos & prædestinatos esse, vt confor
mes fiant imaginī filij sui, nimirum,
vt qui*

Rom. 8.

MORTIFICATIONE. 313

ut qui similes ex fuissent in vita, similes quoque existerent in gloria.

CAPVT. VI.

Quod corruptioni natura humana ex peccato secuta loco antidoti data sit mortificatio.

QUO rectius intelligamus mortificationis necessitatem, agendum hoc loco erit de perfectione & integritate tam naturali quam supernaturali, in qua Deus naturam nostram initio mundi condidit: ac item de corruptione & prauitate quæ lapsus Adæ protoplasti secuta: deum quemadmodum diuina adiuuante gratia per mortificationem natura deprauata reparatur. **Q**UANTO Deus initio mundi hominem fecit, pro immensa sua sapientia & bonitate, integrum & omnibus partibus absolutum condidit, sic ut vires & facultates inferiores sine difficultate vili parerent superioribus, & superiores DEO: idque effecit Deus be. *Eccl. c. 7. S. Tho. p. 1.* beneficium nobilissimorum donorum gratia suæ, & iustitiæ originalis, qui 2.94 bus corpus æquè ac animam pro diuina sua prouidentia & sapientia